

Izrek

1. Postopek v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta P8_TA(2017)0056 z dne 2. marca 2017 o odvzemu poslanske imunitete Marion Anne Perrine Le Pen se ustavi.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. M. A. P. Le Pen nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov Parlamenta.

(¹) UL C 231, 17.7.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2017 – Rogesa/Komisija

(Zadeva T-475/17) (¹)

(Ničnostna tožba — Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Dokumenti o obratu, ki proizvajajo mešanico peletov in sintrirane rude — Zavrnitev dostopa zaradi molka organa — Izrecna odločba, sprejeta pred vložitvijo tožbe — Predlog za ustavitev postopka — Pravni interes — Očitna nedopustnost)

(2018/C 052/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Nemčija) (zastopnika: S. Altenschmidt in A. Sitzer, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnik: H. Krämer, agent)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka Komisije z dne 11. julija 2017 o zavrnitvi dostopa do dokumenta Ares (2017) 1684109 z dne 2. novembra 2009 in do dokumenta Ares (2017) 1685639 z dne 29. novembra 2009.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.
2. Družba Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH in Evropska komisija nosita vsaka svoje stroške.

(¹) UL C 318, 25.9.2017.

Tožba, vložena 22. novembra 2017 – Comprojecto-Projetos e Construções in drugi/ECB

(Zadeva T-768/17)

(2018/C 052/45)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranke

Tožeče stranke: Comprojecto-Projetos e Construções, L.^{da} (Lizbona, Portugalska), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lizbona), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lizbona), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lizbona) (zastopnik: M. A. Ribeiro, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi za nične izpodbijane akte, zlasti:
 - (i) odločbo tožene stranke o zavrnitvi ukrepanja;
 - (ii) odločbo tožene stranke o tem, da ne bo začela postopka za ugotavljanje kršitev;
 - (iii) odločbo guvernerja Banco de Portugal [portugalska centralna banka] in preostalih „uradnikov“, ki so se izrekli o pritožbah in predlogih, vloženih med 26. junijem 2013 in 22. aprilom 2015.
- Tožeče stranke iz istih razlogov Sodišču predlagajo, naj zavzame stališče:
 - (i) s katerim se tožečim strankam omogoči razveljavitev sodnih odločb, izdanih glede odškodninskega zahtevka, vloženega proti BCP [Banco Comercial Português] in drugim;
 - (ii) s katerim se tožečim strankam omogoči vložitev regresnega zahtevka proti portugalski državi;
 - (iii) s katerim se omogoči presoja, ali je država članica/državno tožilstvo/FGR (Fiscalía General de la República, generalno državno tožilstvo) imela/o razloge za zavrnitev interveniranja pri tožbi;
 - (iv) s katerim se omogoči presoja, ali je država članica/državno tožilstvo/FGR imela/o utemeljene razloge za to, da tega primera ni sporočila OLAF.
- Če bo Sodišče menilo, da so predlogi tožečih strank utemeljeni, naj ECB na podlagi členov 268 PDEU in 340 PDEU obsodi na plačilo zneska 4 582 825,80 EUR, povečanega za zamudne obresti, izračunane po zakoniti obrestni meri, ki se dolgujejo do dejanskega plačila, ter vse druge izdatke, pravne stroške in odškodnine, ki bodo zapadli v plačilo, ko bodo ukrepi izvedeni.
- Vendar mora Splošno sodišče ob upoštevanju določb člena 280 PDEU in tega, da so akti „Evropske centralne banke, ki nalagajo denarno obveznost osebam, [...] izvršilni naslov; to [pa] ne velja za države“, kot določa člen 299 PDEU, toženi stranki naložiti, naj od BCP [Banco Comercial Português] zahteva, da plača te zneske.
- Ob upoštevanju tega, da je nacionalna centralna banka „upravn[i] organ[...], ki odloča o pritožbah ali sproži ustrezne sodne postopke“ v skladu z določbo člena 11(1)(b) Direktive 2005/29/ES, členov 81(1) in 83(1) Direktive 2007/64/ES in člena 96(1)(b) – Spremljevalne sankcije – DL (Decreto-ley, uredba-zakon) 317/2009, mora zastopnica tožene stranke od BCP zahtevati, naj „nemudoma“ plača zgoraj navedene zneske na račune tožečih strank.
- Tožena stranka:
 - (i) mora od svoje zastopnice, nacionalne centralne banke, zahtevati, naj od BCP zahteva predložitev zgoraj navedenih elementov, in če jih kreditna institucija v skladu s členom 13(2) zakona o Banco de Portugal ne predloži, mora zadnjenavedena od kreditne institucije zahtevati, naj „nemudoma“ plača zadevne zneske na račune tožečih strank;
 - (ii) ker bi bila kreditna institucija lahko zavezana „nemudoma“ plačati odškodnino tožečim strankam, je treba spoštovati določbe členov 41(2)(a), 47, drugi odstavek, in 49(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah [v nadaljevanju: Listina], kar – kot v primeru Banco de Portugal in državnega tožilstva/FGR – ob upoštevanju določb člena 3 Uredbe št. 2532/98 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij pomeni, da mora ECB „uve[sti] postop[ek] za ugotavljanje kršitev“, s tem da BCP pozove, naj ukrepa, tako da se mora ta kreditna institucija izreči in ne sme opustiti ukrepanja;

- tudi če v skladu s členom 256(1) PDEU Splošno sodišče ni pristojno, mora nacionalna centralna banka, če ne prizna, da „ni izpolnila ene od obveznosti iz Pogodb, sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev sodbe Sodišča“ v skladu s členom 271 (d) PDEU, s tem da vprašanje predloži Sodišču;
- tudi če Splošno sodišče prav tako ni pristojno, mora Splošno sodišče, če Sodišče v skladu z določbo člena 264 PDEU meni, da je tožba tožečih strank utemeljena, Sodišču predlagati, naj odločitev nacionalne centralne banke, ki jo je tožena stranka sprejela, razglasi za nično in ob upoštevanju določb člena 41(1)(c) Listine, člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 11(3)(c) Direktive 2005/29/ES izda obrazloženo odločbo;
- tožena stranka in Sodišče portugalsko državo/državno tožilstvo/FGR pozoveta, naj ukrepa in naj se izreče o dejanjih, ki jih je storila BCP;
- tožena stranka naj zadevo predloži OLAF;
- tožeče stranke v skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča predlagajo že povračilo stroškov postopka, ki bodo ustrezno ocenjeni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog temelji na kršitvi obveznosti obrazložitve, določene v členu 41(2)[(c)] Listine, členu 296, drugi odstavek, PDEU in členu 11(3) Direktive 2005/29/ES. ⁽¹⁾
2. Ne glede na veliko tatvino „z vlomom“ v „sef“ je BCP vedela ali bi morala vedeti, da gre za uporabo finančnega sistema za pranje denarja in da je zato kreditna institucija vedela, da gre za goljufijo ali davčno utajo, ki bi lahko pripomogla k izgubi proračunskih prihodkov Unije. Ta dejanja so „nezakonita in škodujejo finančnim interesom Unije“ ter pomenijo „nujne razloge v splošnem interesu“, ki „pomenijo legitimen cilj, ki lahko utemeljuje oviro za svobodo opravljanja storitev“.
3. Ne glede na način, kako je bilo iz „sefa“ ukradenih več kot 1.000.000 EUR je nastala škoda „finančnim interesom Unije“ in zlasti prihodkom, na katere se opira „proračun Evropske unije[,] kot tudi tist[im], ki so vključen[i] v proračune institucij, organov, uradov in agencij, ter proračune, ki jih ti upravljajo in nadzirajo“ in zato gre tudi za dejanja, ki pomenijo „nepravilnost“ zaradi „kršenj[a] določb zakonodaje Skupnosti, ki je posledica dejanja ali opustitve s strani gospodarskega subjekta, ki je ali bi lahko škodljivo vplivalo na proračun Skupnosti ali proračunska sredstva, ki jih upravljajo, bodisi z zmanjšanjem ali izgubo prihodkov iz lastnih sredstev, ki se zbirajo neposredno v imenu Skupnosti, bodisi z neupravičenimi izdatki“.
4. Če so kreditna institucija, država članica/nacionalna centralna banka, Evropska centralna banka ali država članica/državno tožilstvo/FGR seznanjeni s tovrstnimi kršitvami ali praksami ter jih dopuščajo in jih ne obsojajo, s tem spodbujajo nespoštovanje določb člena 310(5) in (6) PDEU ter člena 325(1), (2) in (3) PDEU, obenem pa priznavajo, da zadevna kreditna institucija s kršitvijo določb člena 1(2) Uredbe št. 2988/95 ⁽²⁾ izvaja dejanja, ki pomenijo „nepravilnost“.
5. Sprejetje akta, s katerim je tožena stranka zavrnila predlog, s katerim je bila pozvana, naj ukrepa, je med drugim pripeljalo do tega, da:
 - (i) zadeva ni bila prijavljena OLAF;
 - (ii) ni bil začet postopek za ugotavljanje kršitev proti kreditni instituciji BCP;
 - (iii) se je odložilo sprejetje odločbe civilnih sodišč, ki od 1. februarja 2010 obravnavajo odškodninski zahtevek BCP in drugih;
 - (iv) njena zastopnica, Banco de Portugal, zoper katero je bila 27. oktobra 2015 vložena tožba v upravnem sporu, ki jo zdaj obravnava – a o njej še ni odločilo – Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra (upravno in davčno sodišče v Sintri), ni bila pravnomočno obsojena.

6. Kršitev dolžnosti nepristranskosti, zloraba pooblastil in bistvena kršitev postopka s strani zastopnice tožene stranke, Banco de Portugal.

- ⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

Tožba, vložena 29. novembra 2017 – US/ECB

(Zadeva T-780/17)

(2018/C 052/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: US (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi to tožbo za dopustno in utemeljeno;

zato naj:

- razglasi za nično ocenjevalno poročilo za leto 2016 (ki se nanaša na obdobje od 1. septembra 2015 do 1. septembra 2016) in odločbo z dne 15. decembra 2016, ki se nanaša na Annual salary and bonus review (ASBR) za leto 2016, ki sta bila tožeči stranki vročena 30. novembra 2016 oziroma 9. januarja 2017;
- razglasi za nično odločbo ECB z dne 3. maja 2017 o zavrnitvi zahtev tožeče stranke z dne 15. februarja 2017 in z dne 9. marca 2017 za upravni pregled;
- razglasi za nično odločbo ECB z dne 12. septembra 2017, ki je bila tožeči stranki vročena 19. septembra 2017, o zavrnitvi pritožbe, ki jo je ta vložila 7. julija 2017;
- tožeči stranki dodeli odškodnino za nastalo škodo;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev pritožbe navaja štiri tožbene razloge v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila za leto 2016.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj bi bilo ocenjevalno poročilo tožeče stranke omejeno na splošne, ponavljajoče in krožne kritike.
2. Drugi tožbeni razlog: očitne napake pri presoji, ki naj bi jih vsebovalo sporno poročilo.
3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil, nadlegovanje tožeče stranke in kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja in načela dobrega upravljanja.
4. Četrti tožbeni razlog: postopkovna nepravilnost, ki naj bi jo storila tožena stranka pri pripravi spornega poročila.